

Početkom prosinca veliku pažnju čitatelja zaokupila je naša objava o sugrađaninu [Titu Gubiću koji je postao žena, Ivana Josipa Radoš](#)

. Ne želeći stati na šturoj objavi i pretpostavkama govori li dotična osoba istinu ili nas obmanjuje novim pričama, ovaj za mnoge nesvakidašnji slučaj željeli smo rasvijetliti i pokušati naučiti što je zaista spolni ili rodni identitet, što je transeksualnost te kako prolazi tranziciju rodnog identiteta Ivana Zdravka Josipa iz naše priče.

Naše zatvoreno i konzervativno društvo još uvijek teško razumijeva da su spolni i rodni identitet individualna spolna, odnosno rodna samokoncepcija, samoodređenje i samosvjesnost, spolog, odnosno rodnog tjelesnog i društvenog ljudskog bića.

Dok društvo barem deklarativno prihvaća transrodne, transpolne, interspolne, rodno varijantne i arodne osobe pogotovo u današnjem vremenu slobode ljudskih prava i ravnopravnosti, s druge strane, kada se u našem susjedstvu pojavi takva osoba, priče o tome nadmašuje broj pregleda, lajkova i čitanosti sve do senzacije, te postaju top tema na kavama u lokalnim kafićima.

Je li se lako nositi s tranzicijom i svemu što je tome prethodilo? Nije, nimalo. O tome svjedoči upravo Ivana Zdravka Josipa, koja, popularno rečeno »izlaskom iz ormara« pokušava uzeti što veći zalogaj i zagrizu u žensku ulogu najviše što može, pa svojom savršenom šminkom i frizurom, količinom nakita i provokativnom odjećom, čak i imenom, namjerno prenaplaćava činjenicu da je zapravo žena.

Žena sam i o tome imam svu potrebnu liječničku dokumentaciju, govori nam ushićeno, željna

I osobe koje promijene spol zavređuju poštovanje kao i prema svakom drugom ljudskom biću

Autor Ivana Popilovski

Nedjelja, 21. Veljača 2016 14:23 - Ažurirano Nedjelja, 21. Veljača 2016 14:36

pažnje i odobravanja te nam pokazuje poveću hrpu različite papirologije iz koje iščitavamo da zaista govori istinu i želi uživati sva svoja prava koja iz te istine proizlaze.

U brdu papira najključnija su upravo obrazloženja, mišljenja i dokumentacija na kojoj se mišljenja temelje, a svi liječnici, koji su na ista dali svoj pečat i potpis jednoglasno utvrđuju sljedeće:

»Živi u ženskoj rodnoj ulozi, u tijeku je hormonalna tranzicija, suradljiva. Donosi nalaze nadležnih specijalista, endokrinologa, psihijatra, neurologa te psihologa. Redovito dolazi po terapiju. F64.«

[Uguglate li F64 saznat ćete sljedeće:](#)

F64.0 Transseksualizam

»Transseksualac« je osoba koja doživljava trajnu neugodu zbog svog spola i spolne uloge i do te mjere se identificira sa suprotnim spolom da vjeruje kako zaista jest osoba suprotnog spola.

Transseksualci često traže operativnu promjenu spola. U ovu skupinu ne ubrajaju se shizofrenici koji povremeno izjavljuju da su suprotnog spola, kao ni hermafroditi, koji imaju reproduktivne organe obaju spolova.

Osobe koje se poistovjećuju sa suprotnim spolom općenito pate od anksioznosti i depresije, što je velikim dijelom posljedica problema koje imaju u društvu. Njih privlači isti spol, no ne doživljavaju se homoseksualcima, jer sebe doživljavaju kao osobu suprotnog spola. Jedan od 30 000 muškaraca i jedna od 100 000 žena su transseksualni, no taj podatak može biti posljedica toga što žene lakše prikrivaju svoju transseksualnost. Postavka da se transseksualci hormonalno razlikuju od osoba normalnog spolnog identiteta nije se pokazala ispravnom. Istraživanja su pokazala da postoji vrlo mala, ako i ikakva razlika, u razini hormona kod muških heteroseksualaca, homoseksualaca i transvestita.

Većina transseksualaca izjavljuje da su se u djetinjstvu ponašali u stilu suprotnom od njihovog spola. No, većina djece koja su u djetinjstvu imala poremećeni spolni identitet u odrasloj dobi ne postaju transseksualci.

Priznajmo dakle, da smo svi još puni predrasuda, a transrodne osobe u našem društvu još uvijek se susreću s diskriminacijom. Hrvatsko zakonodavstvo napravilo je velik korak priznavanjem prava na promjenu upisa spola u dokumente bez prisile na invazivne operativne zahvate, no za isto je potrebno ishodovati mišljenje Nacionalnog zdravstvenog vijeća kojem se uz zahtjev prilaže medicinska dokumentacija i mišljenja stručnjaka te izvješće nadležnog centra za socijalnu skrb. Izvješće izrađuje socijalni radnik koji treba obaviti dodatnu edukaciju iz područja zaštite seksualnih prava, spolnosti i života u drugom rodnom identitetu.

Ivana Zdravka Josipa predočila nam je i dokaze da je postupila u skladu s Pravilnikom o načinu prikupljanja medicinske dokumentacije o promjeni spola (NN 121/11) prema kojem je zatražila mišljenja Nacionalnog zdravstvenog vijeća, koji postupak je u tijeku, čime je na putu potpune legalizacije svojeg ženskog identiteta.

Društvo bi utoliko bilo zdravije, sretnije i sigurnije za svaku osobu bez obzira na njen spolni ili rodni identitet kada bi svatko iskreno htio učiti i upoznati drugačije i nove stvari, nove ideje i drugačije ljude.

[Za početak vam donosimo i mali pojmovni bonton:](#)

»Ona-on«, »on-ona«, »tranzić«, »tranzi« i sl.

Ovi nazivi služe samo da dehumaniziraju transrodne osobe i ne bi se smjeli upotrebljavati.

Termini tipa »promjena spola«, »pred-operativno«, »post-operativno« su uvredljivi za transeksualne osobe koje su odlučile uskladiti svoj biološki spol s rodnim identitetom. Pravilan način nazivanja procesa kroz koji prolaze transeksualne osobe je tranzicija.

Modifikacija nečijeg spola nije procedura koju čini samo jedan korak. To je proces koji se odvija kroz dugi period. Koristeći termine pred- ili post-operativno sugeriramo kako osoba mora napraviti operaciju kako bi u potpunosti promijenila spol. Mnoge transeksualne osobe odlučuju se na samo neke od koraka koji dovode do promjene fizičkih karakteristika određenog spola.

»Prijetvorne«, »muškobanjaste«, »ženskaste«, »pederaste«, »tople« i sl. su također pogrdni termini koji se odnose na transrodne osobe.

Transrodne osobe treba pitati u kojem rodu žele da ih oslovljavamo. Ako nije moguće pitati ih, treba koristiti imenice koje odgovaraju pojavi te osobe i njezinom rodnom izražavanju. Isto tako, ne treba stavljati navodne znakove na imenice (»on« ili »ona«), ukazujući tako da to nije stvarni spol te osobe.

Učimo dok smo živi!

BIOGRAFSKI FILM O PROMJENI SPOLA S POČETKA XX. STOLJEĆA

Priča se ležerno oslanja na biografske podatke danskih slikarica Lili Elbe i Gerde Wagner. Film, međutim